

وفاداری به یک تاریخ

جامعه هواداران ابومسلم هر هفته شب‌های چهارشنبه دعای توسل می‌خوانند و به یاد تیم محبوبشان دورهم جمع می‌شوند

حالا دیگر ربع قرن است که شب‌های چهارشنبه جمعشان جمع است؛ توسل می‌خوانند، مرثیه‌شان بوی حسرت دارد و در شادی‌ها برای دورهم بودن می‌خندند و در روزهای مصیبت چشم‌هایشان اشک‌بار روزهای تلخی است که محبوبشان ناجوانمردانه از حیات فوتبال استان خارج شد و ممت یافت. جلسه دعای توسل جامعه هواداران ابومسلم، متشکل از هواداران دوازده‌ساله‌ای است که با وجود نابودی کامل این تیم ریشه‌دار و قدیمی فوتبال شهر، هنوز دورهم جمع می‌شوند و به مرور خاطراتش می‌پردازند. آن‌ها ۲۵ سال است که جلسه دعای توسل «محبان الجواد(ع)» را دارند. جلسه‌ای مذهبی که علاوه بر تسکین الامشان، پاتوقی برای دورهمی عشق‌فوتبالی‌هایی است که روزی روزگاری در این شهر تیمی داشتند که هویت و تاریخ فوتبال مشهد بود. هم‌نشینی با جامعه هواداران ابومسلم در جلسه دعای توسل «محبان الجواد(ع)» در یکی از آخرین سه‌شنبه‌های سال بهانه‌ای بود برای زنده کردن یاد و خاطره تیم فوتبال ابومسلم خراسان.

توسل ویژه سینه‌سوخته‌ها

هر بار که در مسجد هیئت فوتبال خراسان رضوی باز شده است، ریش سفید یا سینه‌سوخته‌ای وارد می‌شود که گردسال‌ها هواداری بی‌منت را می‌توان بر پیکرش دید، از علی نعمتی گرفته تا مجید بلبل. اصغر رحیمی و محمد محمدزاده و خیلی‌های دیگر هم هستند. دعا شروع شده و نجوای توسل سه‌شنبه‌های فضای مسجد را گرفته است. بر دیوار روبه‌روی در مسجد، پرده اهدایی از رضا عنایتی دیده می‌شود که روی آن نوشته است «یا جواد الائمه(ع)» و عبارت اهدایی به جامعه هواداران ابومسلم بر آن نقش بسته است. جلسه ساده و بی‌ریاست، نه گوشه و کنار دارد، نه اضافات. همین که توسل تمام می‌شود، صدای خوش‌وبش‌ها فضا را برمی‌دارد. رفقای قدیمی با هم گرم می‌گیرند. جامعه هواداران درست‌مثل مشک‌های دوست‌داشتنی رفاقتشان قدمت دارد. سفره‌داران سفره را پهن می‌کنند و بساط شام به‌راه می‌شود. عدس‌پلوی مجلسی و ماست پای سفره هواداران می‌نشینند و دقایقی بعد از صرف شام همه دور هم حلقه می‌زنند. می‌نشینند و بساط بگویند جور می‌شود. حرف‌های رازآلود و نشانه‌هایی که کسی به جز خودشان معنی‌اش را نمی‌فهمد، از بلبل خواندن یکی از لیدرهای قدیمی ابومسلم گرفته تا اشاره به داستان‌هایی که از دل تاریخ

هویت ابومسلم برایشان درست شده است و حالا با مرورش گاه دلشان غنچ می‌رود و گاه اخم به پیشانی‌شان می‌نشیند.

آغاز رسمی یک توسل بزرگ

محمد محمدزاده که از پیشکسوتان فوتبال مشهد است و سال‌ها در کنار تیم‌های مختلف فوتبال این شهر بوده است، می‌گوید جایی حوالی سال ۱۳۷۶ بود که هادی مباشری، سرپرست وقت ابومسلم، تصمیم گرفت هواداران دوازده‌ساله تیم را گردهم بیاورد. او برای این مهم یک جلسه مذهبی تشکیل داد و مشخصاً دعای توسل را بهترین راه دید. مباشری استارت اولیه تشکیل جلسه دعای توسل جامعه هواداران ابومسلم را زد و همان موقع نام جلسه را «محبان الجواد(ع)» گذاشتند. البته همه کسانی که امروز در این محفل دورهم جمع می‌شوند، از همان روز اول در تشکیل این جلسه نقش داشتند. جلسه‌ای که قرار بود در دل یک برنامه مذهبی، دل‌های هواداران را به هم نزدیک کند و برای مشکلات تیم چاره‌های هواداری پیدا کند. این آغاز رسمی یک توسل بزرگ برای تیمی بود که در آن برهه شخصیت فوتبال خراسان بود و در سطح کشور همه فوتبال خراسان را با نام ابومسلم می‌شناختند.

دل چرکی

مجید بلبل که در دست اصغر رحیمی باشگاه ابومسلم بزرگ به فضا بیاید از خفا می‌خواهد و بلبل به صراحت بگوید، به حرف‌های تأییدی می‌آیند. راکامل را که جرئت را بازگو شهرتص با آن هم‌هرکدام سرنوشت از سوی هابی که چیزی

از جلسه

وقتی ق راه افتا تغییر اوایل اوایل که می‌کنند می‌دانند یا بالار آوردیم ورزشی قدیمی بزرگ.

